

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. София, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **912** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. В. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк Д., [жилищен адрес] чрез адв. Й. срещу решение № Ц-1040-21-18/11,01,2021 год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата й против разпореждане № 212-00-6447-5/ 11,03,2020 год на длъжностно лице на осигуряването за безработица, с което на осн. Чл.114 ал.2 т.2 от КСО е разпоредено да се възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода 27.10.2016-26.10.2018 в размер на 17756,19 лв. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Процесуалният й представител - адв. Й. моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие – юр. П. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че със заявление от 30.09.2017 г. Д. В. поиска да ѝ бъде отпуснато парично обезщетение за безработица, като приложила заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с Р. К. хоумс Е. от 27.09.2017 г. С разпореждане № 212-00-6447-1/-1.11.2017 г. на ръководителя на осигуряването за безработица на В. е отпуснато ПОБ в размер на 71,31 лв дневно за периода 27.09.2017-26.09.2018 г., като в следствие изплащането на ПОБ е спряно и възобновено за периода 27.10.2017-26.10.2018 г. Б. извършена проверка за спазване на осигурителното законодателство в Р. К. хоумс Е., завършила с издаването на КП № КВ-5-21-00703665/20.12.2019 г. и задължителни предписания № ЗД-1-21-00703710/20.12.2019 г. за заличаване на подадените от дружеството данни по чл.5 ал.4 от КСО за периода 26.03.2015 г.-13.11.2018 г. Задължителните предписания са влезли в сила като необжалвани след връзването им по реда на чл.110 ал.4 от КСО на 27.12.2019 г., поради което и след заличаването на данните по чл.5 ал.4 от КСО с разпореждане № 212-00-6447-3/11.03.2020 г. е отменено разпореждането от 01.11.2017 г. за отпускане на ПОБ. С последващо разпореждане от същата дата е разпореден отказ за отпускане на ПОБ. С оспореното понастоящем разпореждане № 212-00-6447-5/11.03.2020 г. е разпоредено Д. В. да възстанови добросъвестно полученото ПОБ в размер на 17756,19 лв за периода 27.10.2017-26.10.2018 г. Факт е, че Д. В. е обжалвала и трите разпореждания пре горестоящия административен орган, като същият е постановил решение № Ц1040-21-260/05.10.2020 г., което жалбата ѝ е отхвърлена в частта на разпореждане № 212-00-6447-3 и № 212-00-6447-4/11.03.2020 г., като с определение № Ц1040-21-259/05.10.2020 г. е спряно производството по жалбата против разпореждане № 212-00-6447-5 /11.03.2020 г. При съдебното оспорване е образувано адм. Дело 10590/2020 г., като с определение № 8281/03.11.2020 г. на АССГ съдебното производство е прекратено и преписката е върната на Директора на ТП на НОИ С. град за произнасяне и по жалбата против разпореждане № 212-00-6447-5 /11.03.2020 г. Така се е стигнало и до постановяването на решение № Ц-1040-21-18/11.01.2021 г., с което жалбата на В. против разпореждане № 212-00-6447-5 /11.03.2020 г. е отхвърлена. Понастоящем е възстановена и висиящността на спора относно законосъобразността на решение № Ц1040-21-260/05.10.2020 г., което жалбата ѝ е отхвърлена в частта на разпореждане № 212-00-6447-3 и № 212-00-6447-4/11.03.2020 г., т.е. съдът следва да се произнесе и по него.

Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 15.01.2021 г. Жалбата срещу него е депозирана на 25.01.2021 г. с вх. № 1012-21-151 на ТП на НОИ С. град, поради което е и допустима.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на съдебното производство по молба на жалбоподателя бяха събрани писмени доказателства. От приложените писмени доказателства изпратени от БАБХ-ОДБХ С. се установява, че в регистрите на ОБДХ С. не фигурира обект на Р. К.

Х. Е. За ресторант в [населено място], Студентски град, [улица] са издадени удостоверения в периода 2015-2017г на Ями кетъринг Е., Парти фоод Дринк Е., Е. Ар Р. Е. Е. В посочения период в обекта са извършвани проверки, отразени в констативни протоколи, като са установявани несъответствия по сграден фонд и технологично оборудване. В периода 2015-2018 за ресторант Къщата са издадени удостоверения за регистрация на Б. Е., КЗВ Ф. Е. От представените документи от ИА ГИТ се установява, че в периода 2015-2018 няма други извършени проверки за спазване на трудовото законодателство за ресторант Б., находящ се в С., [улица], освен посочените и приложени протоколи и АУАН-и. По отношение на ресторант Къщата в Студентски град бл.59 вх.Б не е установено да има проверки на Р. К. Х. Е. От справката на ТД на НАП С. се установява, че Д. В. В. е с регистриран трудов договор с Р. К. Х. Е. на длъжност управител маркетинг и продажби за периода 26.03.2015-27.09.2017г. В рамките на производството по искане на ответника бе назначена съдебно графологична експертиза с предмет на изследване подписите на работодателя К. И. Г. на стр.20-21 в трудовата книжка на жалбоподателя.

От заключението на СГЕ с вещо лице С. П. А., прието в с.з. на 07.12.2021г се установява, че подписите за работодател и управител на стр.20-21 в трудовата книжка на Д. В. не са положени от К. И. Г..

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично, неоспорено от страните.

При така очертаната фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи: Между страните няма спор, че дадените до работодателя Р. К. Х. Е. задължителни указания за заличаването на данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО в това число и досежно жалбоподателя В. за спорния период са влезли в сила и представляват стабилен административен акт. Именно въз основа на това ново обстоятелство е разпоредено с разпореждане № 212-00-6447-3/ 11.03.2020год отмяната на отпускането на ПОб и с разпореждане № 212-00-6447-4/11.03.2020г на длъжностно лице на осигуряването за безработица е постановен отказ за отпускането на ПОб. Това обстоятелство е послужило и за разпореждане № 212-00-6447-5/ 11.03.2020год на длъжностно лице на осигуряването за безработица за възстановяване на добросъвестно полученото ПОб. Правната основа за издадените административни актове е чл.54ж ал.2 от КСО и чл.54л от КСО. Твърденията на В., че е полагала труд по трудово правоотношение с работодателя Р. К. Х. Е. бяха опровергани в настоящето производство. Действително налице са доказателства за сключен трудов договор, както и за регистрирането му в ТД на НАП съгласно КТ. Същевременно останалите доказателства събрани в производството - официални удостоверителни документи съгл.чл.179 от ГПК, издадени от ОБДХ-С. и ДИТ-С. посочват, че в периода в който В. е била назначена като управител маркетинг и продажби в Р. К. Х. Е. и е работила в ресторант Б. в С. град [улица], всъщност при проверките за спазване на трудовото законодателство и безопасността на храните не са я открили на посочения търговски обект. Напротив в констативните протоколи и АУАН, съставени от компетентните за това органи фигурират други лица, но не и В.. Търговската практика в един обект да работят по трудов договор лица, които не са част от дружеството, стопанисващо обекта или да работят лица, които не са сключили трудов договор с дружеството, което стопанисва обекта по неясно какви основания - доколкото ОДБХ С. е констатирала, че Р. К. Х. Е. не е получавала никога разрешително за извършване на ресторантърска дейност там влече след себе си и неблагоприятното обстоятелство

доказването дали едно лице е полагало труд или не да стане изключително трудно, а в случая невъзможно. В тази насока освен изложените по горе факти е и заключението на СГЕ, че подписът срещу работодател в трудовата книжка на Д. В. не е изпълнен от управителя на Р. Кои Х. Е. К. И. Г. Също така следва да се посочи, че представения договор за консултантски услуги и обслужване с Ями К. Е. не би могъл да докаже трудова дейност на оспорващата, тъй като по време на неговото сключване тя все още е била служител на Ями К. Е., а едва от 26.03.2015г е станала служител на Р. К. Х. Е. Доколкото практиката на ВАС е еднозначна, че трудовото правоотношение не е идентично с осигурителното, и за доказване на последното се изисква полагането на труд в действителност, то косвените факти, събрани в производството установяват липсата на полаган труд от В. В тази насока освен изброените по горе писмени доказателства са и данните по приписката от ТД на НАП С., че Р. К. Х. Е. няма деклариран търговски обект и има deregистрирано фискално устройство на 25.04.2016г. Съгласно ГДД на дружеството същото е декларирано единствено данъчна загуба, но е назначило близо 70 човека персонал с месечни възнаграждения, близки до максималния месечен осигурителен доход, в това число и възнаграждението на В., за които липсват категорични данни да е получавано. В писмените обяснения на управителя на Р. К. Х. Е. К. Г. дадени пред органите на НОИ е деклариран, че срещу 500 лв, дадени му от И. е вписан като собственик на дружеството, не е подавал данни по чл.5 ал.4 от КСО и не е наемал лица по трудов договор. Всички тези доказателства категорично обосновават извода, че в периода март 2015- септември 2017г Д. В. не е полагала труд по трудовото си правоотношение с Р. К. Х. Е., поради което и заличените данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО, ведно с разпоредбата на чл.114 ал.2 т.2 от КСО дават основание на законосъобразното приложение на нормите на чл. 54ж ал.2 и чл.54л от КСО с оспорените разпореждания. Като е отхвърлил жалбите против тях Директорът на ТП на НОИ е постановил законосъобразни актове, които следва да се потвърдят.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноси на ответника с оглед разпоредбата на чл.143 от АПК вр.чл.78 ГПК вр. чл.24 от НзПрП, поради което и ще следва да се присъди сумата от 200 лв- юрисконсултско възнаграждение с оглед фактическата и правна сложност, а също така и 300лв за експертиза..

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. В., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк Д., [жилищен адрес] чрез адв. Й. срещу решение № Ц-1040-21-18/11,01,2021 год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата й против

разпореждане № 212-00-6447-5/ 11,03,2020год на длъжностно лице на осигуряването за безработица,с което на осн. Чл.114 ал.2 т.2 от КСО е разпоредено да се възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода 27.10.2016-26.10.2018 в размер на 17756,19лв, и срещу решение № Ц-1040-21-260/05,10,2020год на Директора на ТП на НОИ-С. град,с което е отхвърлена жалбата й против разпореждане № 212-00-6447-3/ 11,03,2020год и № 212-00-6447-4/11.03.2020г на длъжностно лице на осигуряването за безработица .

ОСЪЖДА Д. В. В.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк Д.,[жилищен адрес] чрез адв. Й. да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град сумата от 500 лв разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: